

Culturele omnivoor?

Anita Twaalfhoven Welke ‘hoge’ en ‘lage’ cultuuruitingen en kunstvormen hebben uw belangstelling? Die vraag legden we onder andere voor aan *Jantine Hadders*, secretaris van de evaluatiecommissie van het Actieplan Cultuurbereik.

Jantine Hadders kiest in haar vrije tijd voor wat haar aanspreekt en inspireert. ‘Dat zijn verschillende kunstvormen, waaraan uiteenlopende kwalificaties te verbinden zijn. Het onderscheid kunst en geen-kunst speelt geen rol.

‘Ik lees graag goede literatuur, zo vind ik *China* van Alan Wall een absolute aanrader, maar daarnaast lees ik ook lekker toegankelijke tijdschriften, variërend van *De Groene Amsterdammer* tot de *Cosmopolitan*. Ik ga graag naar het filmhuis, maar bezoek bij tijd en wijle ook met plezier een flink commerciële film. Ik ben dol op prachtige dansvoorstellingen in het theater, maar ik geniet ook van jammende breakdancers in het uitgaanscircuit. Ik bezoek veelvuldig amateurtoneelvoorstellingen en kan daar minstens zo door geroerd raken als door professionele voorstellingen.

‘Ik houd erg van dans, omdat het me aanspreekt hoe abstractie en lijfelijkheid daar samenvallen. Je kijkt naar bewegende mensen: concreter kan niet. Maar met die beweging wordt ook iets anders overgebracht: een emotie, een gevoel, een actie, een verhaal. Dat een bewegend lichaam je tot lachen kan brengen, of tot gevoelens van boosheid of verdriet, vind ik heel bijzonder.

‘In literatuur boeit me vooral de schrijfstijl. Natuurlijk moet een schrijver iets te vertellen hebben, maar een uitzonderlijk verhaal dat slecht geschreven is, boeit me nog geen bladzijde lang. Bij film geldt vaak hetzelfde: ik ben niet

primair geïnteresseerd in de plot, maar veel meer in de wijze waarop een verhaal wordt verteld. Kunst of cultuur is voor mij mooi als het mijn hoofd en mijn hart een beetje meer open weet te stellen.'

Haar vriendenkring varieert van 'cultuurminnend' tot 'cultuurvrezend': 'De een gaat bij voorkeur naar grote operaproducties, liefst in het buitenland, de ander vindt het al heel wat om een actiefilm te bekijken. Ik heb nooit de indruk dat kunst- of cultuurvormen die niet in het eigen aandachtsgebied vallen door hen als *not done* worden gezien.'

Zijn er vormen van hoge kunst, waar zij graag moeite voor doet? 'Ja, beslist. Al is "moeite" misschien niet eens het juiste woord: kunst die verrijkt, verleidt je. Sommige boeken vragen misschien wat meer hersenactiviteit om gelezen te worden, maar die boeken geven ook meer terug. Geïnspireerd raken door sublieme gedachten en fraaie woordkeuzes is heerlijk. De lust om te lezen is dan zo groot, dat van "moeite" geen sprake meer is.'

Hadders vindt het onderscheid tussen 'hoge' en 'lage' cultuur niet belangrijk, maar als zij een omschrijving moet geven: 'Ik denk dat hoge cultuur een inhoudelijke bijdrage levert aan je ervaringswereld. Je wereld is niet meer dezelfde nadat je dit gezien, gehoord of gelezen hebt. Lage cultuur verandert je niet, het vermaakt vooral. Dat betekent niet dat het niet "goed" is, maar het verandert je visie of je rijkdom aan ervaringen niet wezenlijk. Onderscheid tussen hoge en lage cultuur staat voor mij dan ook los van kwaliteit. Een dansvoorstelling – die ik als hoge cultuur zou zien – kan redelijk slecht zijn. En een Joop van den Ende-musical – die ik als lage cultuur zou duiden – is wel degelijk met grote kwaliteit gemaakt.'